

[Elsebeth Kock-Petersen]

Venstre synes, det er et godt lovforslag, og vi håber, at de drøftelser, arbejdsministeren jo også skal involveres i med henblik på at finde en rammeaftale på dette område, fører til, at det kan komme til at fungere så smidigt som overhovedet muligt.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg synes, at det er lidt vigtigt at få sagt, at nu skal vi holde tungen lige i munden, om jeg så må sige, for den aftale, der ligger her, betyder ikke, at der af denne grund, fordi dette forslag bliver vedtaget, skæres ned på arbejdsformidlingen. Det var faktisk heller ikke det, jeg talte for.

Så når fru Elsebeth Kock-Petersen siger, at vi på længere sigt måske må have nogle diskussioner om det, skal jeg sige: Ja, det må vi naturligvis, afhængigt af, hvordan udviklingen kommer til at gå, men det må ligge fast – og det vil jeg godt spørge arbejdsministeren om han vil bekræfte – at der ikke i forbindelse med dette forslag foreligger noget som helst, som betyder nedskæringer på arbejdsformidlingen.

Når det er så vigtigt, så er det, fordi vi jo i disse år faktisk aftaler samarbejde med andre lande omkring arbejdsformidlingen. Det er jo vigtigt – ikke mindst, når vi har en arbejdsløshedssituation som den, vi har i Danmark – at unge mennesker kan rejse ud og få arbejde andre steder. Vi aftaler formidlingssamarbejde med de nordiske lande, og vi gør det vel sådan set også med de øvrige europæiske lande, ikke mindst inden for EF-grænserne.

Og det siger sig selv, at skal arbejdsformidlingen være den opgave voksen, og skal den kunne gøre det, som vi inderst inde alle sammen ønsker, selv om vi ikke udtrykker det, nemlig at vore unge mennesker også skal ud at se sig om – det har de godt af, det er sundt, og når der ikke er arbejde til dem, så lad dem prøve kræfterne i et andet land – så er det altså vigtigt at fastholde den arbejdsformidling, vi har, og udbygge den og sørge for, at den sprogligt osv. er i stand til at formidle arbejde på kryds og på tværs.

Det synes jeg er nye aspekter omkring arbejdsformidlingen, og det gør, at vi ikke i dag har det samme synspunkt, som vi havde, da arbejdsformidlingen i sin tid blev oprettet. Når jeg nævnte det før, var det for at fortælle lidt

om, hvordan vi historisk har set på arbejdsformidlingen, men der er nye udfordringer, og derfor skal vi ikke skære ned på arbejdsformidlingen.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Kock-Petersen (V):

Jamen det fremgår jo af lovforslagets bemærkninger, hvor der står til sidst: »På denne baggrund forudsættes AF's ressourcer at være uændrede.« Det står helt klart i lovforslagets bemærkninger.

Det, jeg siger, er, at det kan være, at administrationen af det, der lægges op til her, viser sig at give nogle erfaringer – det kan andre forhold jo i øvrigt også gøre – som på længere sigt betyder, at vi i det hele taget må diskutere, hvem der skal udføre hvilke formidlingsopgaver, og hvordan ressourcer osv. skal fordeles. Det vil vi bestemt forbeholde os ret til i Venstre – og altså ikke sige, at alt skal blive ved med at være, som det er, men at vi kan få nogle erfaringer.

Glistrup (FP):

I snesevis af skændselsvedtagelser i de sidste 21 år i denne sal har forkalket, seniliseret og invalideret vor arbejdsmarkedslovgivning. Regeringens oplæg af 27. marts i år fra Sauntehus giver på adskillige centrale punkter en ganske god diagnose af denne fremskredne sygdom. Hermed har jeg formentlig på Fremskridtspartiets vegne fremsat den sidste antydning af ros til arbejdsministeren i indeværende folketingsår. Resten bliver formentlig udelukkende fortjent og berettiget kritik og atter kritik.

Når regeringen ved sin arbejdsminister forstår, hvilke alvorlige problemer der er, er det skandaløst, når regeringen står i den formidable, vidunderlige situation, at den frit kan vælge mellem to muligheder, at den så ganske klart vælger den forkerte. På den ene side har man det Socialdemokrati, som fik fremført sine tanker af den daværende arbejdsminister, nuværende hr. Svend Auken, den 31. marts 1982 i de syv lovforslag, der dengang blev fremsat, som ikke er ændret med en eneste tillægstanke i de mellemliggende godt og vel 8 år, og som har vist sig at være totalt umulige og at bygge på det, som nu får Østeuropa til at bryde sammen, nemlig at man bare skal lave nogle svulmende offentlige bureaukratier, så får man arbejde til alle de mange nye bureaukrater, som man skal